

Pilot s kočičím zrakem

MILAN VOTAVA

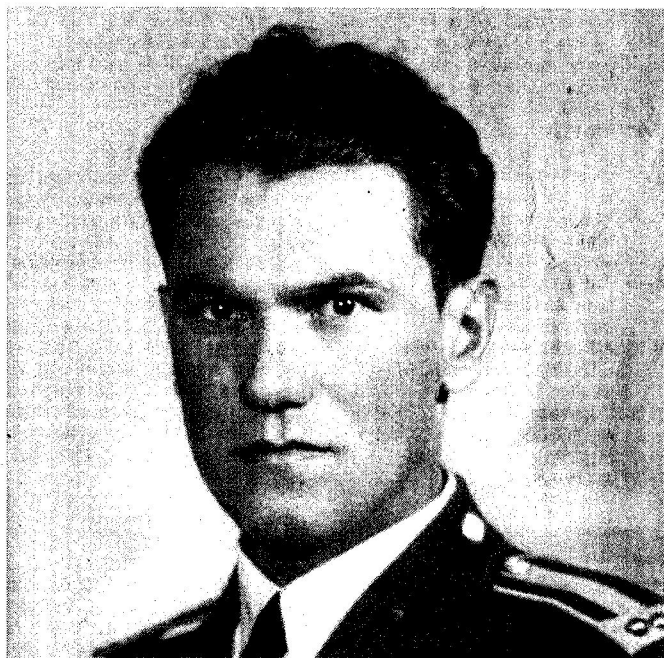
Klidný, inteligentní, rozvážný, ustáleného charakteru, velmi dobrého vojenského vystupování, energický a spolehlivý, s dobrým vlivem na podřízené. Výtečný noční dvoumotorový stíhací pilot. Velmi dobrých velitelských vlastností. Pilot vynikajících bojových kvalit, zvláště při létání podle přístrojů, výtečný střelec, jeden z nejlepších československých pilotů, obětavý, odvážný, velmi skromný.“

KALENDÁŘ HRDINŮ

OSUDY, KTERÉ INSPIRUJÍ

Taková a mnohá další hodnocení velitelů se nacházejí v kvalifikačních listinách z různých období jednoho z bojově nejméně úspěšnějších československých příslušníků britského Královského letectva, plukovníka in memoriam Ladislava Bobka.

Narodil se 23. srpna 1910 ve Vranové, která je dnes součástí Malé Skály na Jablonecku, jako nejmladší ze čtyř dětí domkaře a skláře Josefa Bobka a jeho manželky Terezie, rozené Šubrtové.

Ladislav Bobek

FOTO ARCHIV AUTORA

Jeho rané dětství nebylo nejšťastnější, jelikož krátce po porodu přišel o matku a vypuknutí války ho připravila na dlouhou dobu i o otce. Obecnou školu navštěvoval v Malé Skále, měšťanku následně v Hodkovicích nad Mohel-

kou. Poté nastoupil do učení na číšníka, ale obor ho nenaplňoval. Fascinován byl letadly, načež se v roce 1927 dobrovolně přihlásil k československému letectvu. Do roku 1929 působil u Školy leteckého dorostu při Vojenském letec-

kém učilišti v Prostějově. Ve stejném roce absolvoval stíhací školu v Chebu, načež byl přemístěn k leteckému pluku 4. U této jednotky setrval až do roku 1938, kdy byl přemístěn k leteckému pluku 1. Již před březnovou okupací v roce 1939 platil za zkušeného letce a schopného instruktora.

Protektorát Čechy a Morava Ladislav Bobek opustil ve skupině několika osob v červenci 1939. Cílem útěku se stalo Polsko, kde se přihlásil na československém konzulátu v Krakově. Oproti nemalé části krajanů neodplul jedním z transportů do Francie, ale zůstal na polské půdě a vstoupil do řad vojenského letectva. Záříjový vpád nacistického Německa a rychle se hroutící fronta přinutily československé letce k ústupu východním směrem, kde padl do sovětského zajetí. Čekala ho několikaměsíční internace, než v červnu 1940 odplul ve skupině letců z Oděsy směr Velká Británie. V listopadu vstoupil do řad Royal Air Force a do února 1942 prošel řadou výcvikových a operačních jednotek. Poté byl zařazen k britské 68. noční stíhací peruti, kde vytvořil osádku s Bohuslavem Kovaříkem. Společně

dosáhli řady jistých a pravděpodobných sestřelů a také poškození nepřátelských strojů. Jeho stíhací umění bylo oceněno nejenom růstem v hodnostním žebříčku, ale též nejvyššími československými i spojeneckými vyznamenáními, včetně britského Záslužného leteckého kříže.

Po válce létal jako pilot Letecké dopravní skupiny, později Leteckého dopravního pluku, v Praze a od konce dubna 1947 působil u Letecké vojenské akademie v Hradci Králové. Přišel však únor 1948 a většina západních letců byla z armády propuštěna, stejně tak i on. Výčet následujících zaměstnání ukazuje, jak si komunistický režim vážil válečného hrdiny – hlídač v sušičce na cikorku, topič asfaltových kotlů, cestář na posypu silnic. V roce 1967 odešel do invalidního důchodu.

Ladislav Bobek zemřel 14. prosince 1981 v Hradci Králové. Pohřben je na hřbitově v Pouchově.

VOJENSKÝ
HISTORICKÝ
ÚSTAV PRAHA

Seriál vzniká ve spolupráci
s VHÚ Praha, vychází každý pátek